ZBIÓR

UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY

ROK III Warszawa, dnia 11 maja 1939 r. Nr 30

TREŚĆ:

82.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 kwietnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu graficznego na obszarze m. Lwowa orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 20 stycznia 1939 r.

(Dz. U. R. P. z dnia 28 kwietnia 1939 r. Nr 38, poz. 252).

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o komisjach rozjem-

czych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 39, poz. 313) zarządzam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Rozjemczej dla przemysłu graficznego na obszarze m. Lwowa z dnia 20 stycznia 1939 r., zatwierdzonemu zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 11 lutego 1939 r. (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy Nr 8, poz. 22), nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu graficznego na obszarze m. Lwowa.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

83.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 kwietnia 1939 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. st. Warszawy i okolicy układowi zbiorowemu pracy z dnia 4 kwietnia 1939 r.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Zarząd Okręgowy w Warszawie i Zarząd Stowarzyszenia Przemysłowców Budowlanych Rzeczypospolitej Polskiej zgłosiły do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budo-

wlanych na obszarze m. st. Warszawy i okolicy układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Warszawie w dniu 4 kwietnia 1939 r.:

a) po stronie pracodawców przez Zarząd Stowarzyszenia Zawodowego Przemysłowców Budowlanych Rzeczypospolitej Polskiej,

b) po stronie pracowniczej przez Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Zarząd Okręgowy w Warszawie.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy I Okręgu (Warszawa, ul. Marszałkowska 84) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

(—) *M. Klott*
Główny Inspektor Pracy
i Dyrektor Departamentu.

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 24.IV.1939 r.

UKŁAD ZBIOROWY

dla robót budowlanych w Warszawie i okolicy.

W dniu 4 kwietnia 1939 roku pomiędzy Stowarzyszeniem Zawodowym Przemysłowców Budowlanych R. P. reprezentowanym przez pp. *Mariana Skąpskiego, Stanisława Pronaszkę, Tadeusza Czosnowskiego, Bronisława Szybalskiego, Stefana Martensa* — z jednej strony,

a Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okręg w Warszawie, reprezentowanym przez pp. *Feliksa Sochę, P. Wasilewskiego, S. Wodzeńskiego, B. Wawrzyniaka, Z. Michalaka, A. Nitkę, J. Głowińskiego, Kurzelę i J. Olaka*—z drugiej strony

zawarto układ zbiorowy pracy treści następującej:

§ 1.

Układ niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r. i obowiązuje do dnia 31 marca 1940 r. O ile na jeden miesiąc przed datą upływu mocy obowiązującej układu żadna ze stron nie zapowie jego wygaśnięcia, moc obowiązująca układu przedłuża się na rok następny z zachowaniem tego samego okresu zapowiedzenia wygaśnięcia układu i tak z roku na rok.

§ 2.

Układ obejmuje wszelkie roboty wchodzące w zakres budownictwa na terenie m. st. Warszawy, Bielan i Młocin, Żerania, Annopola, Starego Bródna, Ząbek, Kawenczyna, Wawra, Gocławka, Falenicy-Otwocka, Wilanowa, Służewa, Służewca, Okęcia, Rakowca łącznie z Paluchem, Fortu Bema, Szczęśliwic, Boernerowa-Babic, Wawrzyszewa oraz Włoch.

§ 3.

Na budowach stosowany będzie 8-mio godzinny dzień pracy i 6-cio godzinna sobota (t. zw. angielska).

Robotnikowi po przepracowaniu roku przysługuje prawo do 8-mio dniowego urlopu, a po przepracowaniu 3-ch lat — do 15-dniowego płatnego urlopu — w myśl ustawy z dnia 16 maja 1922 r.

Zwalnianie robotników bezpośrednio przed nabyciem prawa do urlopu w celu pozbawienia ich urlopu nie będzie stosowane.

§ 4.

Ustala się następujące stawki płac za godzinę pracy:

murarz — nie mniej niż . . . . 1.48 zł

murarz — przy wykonywaniu samodzielnych trudniejszych prac murowanych lub tynkowanych (np. licowaniu ozdobnym ścian licówką, murowaniu filarów wielobocznych i trudniejszych sklepień, ciągnięciu i gierowaniu ozdób architektonicznych, ozdobnym tynkowaniu ścian frontowych, sztablatur, tynków szlachetnych, samodzielnym ustawianiu futryn itp.) otrzymuje nie mniej niż . . . . 1.55 „

gracownik — nie mniej niż . . . . 1.00 zł

koźlarz noszący najmniej 30 cegieł — nie mniej niż . 1.16 „

cieśla I-ej kategorii, który wykonywa samodzielnie w/g rysunków połączenia i zaciosy w wiązaniach dachowych i innych oraz montuje je na miejscu przeznaczenia, wykonywa schody drewniane, podłogi białe, drzwi szpungowe itp. oraz samodzielnie wykonywa według rysunku szalunki do żelbetów — nie mniej niż . . . . 1.45 „

pozostali cieśle — nie mniej niż . . . . 1.23 „

zbrojarz, który wykonywa samodzielnie na podstawie otrzymanych rysunków konstrukcyjnych gięcie żelaza, układanie i wiązanie armatury na szalowaniach — nie mniej niż . . . . 1.45 „

zbrojarz II-ej kategorii, który wykonywa gięcie żelaza w/g szablonów i szkiców, układa i wiąże na szalowaniu armaturę żelazną — nie mniej niż . 0.96 „

betoniarz, który wykonywa układanie zaprawy betonowej w szalowaniach trudniejszych konstrukcji, ubija i wyrównuje zabetonowane części konstrukcji żelbetów — nie mniej niż . . . . 0.96 „

pomoc na budowie wszelkiego rodzaju (do noszenia materiałów, przy cieśli, przy zbrojarzu, betoniarzu itd) — nie mniej niż . . . . 0.85 „

roboty przy rozbiórce i roboty ziemne na budowie opłacane są według stawki dla pomocy na budowie.

§ 5.

O ile na robocie budowlanej jest stosowany system akordowy, stawki jednostkowe za pracę w akordzie powinny być obliczone w taki sposób, aby zarobek ogólny robotnika akordowego był co najmniej o 25% wyższy od płacy dniówkowej robotnika odpowiedniej kategorii.

Za pracę na rusztowaniach wiszących (drabinach wiszących itp.) robotnik otrzymuje do każdego wynagrodzenia dodatek w sumie 50% jego stawki normalnej.

§ 6.

Wypłaty w zasadzie winny odbywać się co tydzień i to w sobotę niezwłocznie po zakończeniu robót, przy czym wypłata nie może trwać dłużej niż godzinę po zakończeniu pracy.

§ 7.

W razie wykonywania na budowie robót wchodzących w zakres pracy przedsiębiorcy przez podprzedsiębiorcę, przedsiębiorca odpowiada wobec robotnika za podprzedsiębiorcę — w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników.

§ 8.

Na budowach robotnicy wybierają spośród swego grona przynajmniej jednego delegata i zastępcę. Po porozumieniu się z kierownictwem, ustanowionym przez przedsiębiorcę, liczba delegatów może być powiększona. Przy wyborze większej liczby delegatów winny być uwzględnione większe grupy fachowe robotników.

Delegaci:
1) czuwają nad wykonaniem warunków umowy oraz przestrzeganiem ustawodawstwa pracy i przepisów regulaminu pracy, który po uzgodnieniu z robotnikami i zatwierdzeniu przez Inspektora Pracy winien być wywieszony na widocznym miejscu na budowie;
2) pośredniczą pomiędzy robotnikami i kierownictwem robót, celem zapobiegania zatargom w czasie pracy.

Delegaci pracują na ogólnych warunkach dla wszystkich robotników, lecz za pełnienie swych funkcji nie będą szykanowani, ani zwalniani z pracy.

Należeniu robotników do Związku pracodawcy nie będą stawiali przeszkód.

W porozumieniu z kierownictwem budowy przedstawicielowi Związku przysługuje prawo interwencji na budowie w razie nie załatwienia zatargu z delegatami.

§ 9.

Przedsiębiorców budowlanych obowiązuje przestrzeganie higieny i bezpieczeństwa pracy, w myśl rozporządzenia Mini-

strów Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej z dnia 23 maja 1935 r., a zwłaszcza urządzenie pomieszczeń na szatnie i przebieralnie, stołownie, miejsc na przechowanie narzędzi, odpowiednio zabezpieczonych od kradzieży.

§ 10.

Na budowach w Warszawie winni być przede wszystkim zatrudniani robotnicy miejscowi i z terenów objętych układem.

§ 11.

Powołana zostanie Komisja Porozumiewawcza, która w wypadku wynikających sporów z tytułu wykonywania niniejszej umowy i ze stosunku pracy będzie rozpatrywać i uzgadniać sprawy sporne. Regulamin tej Komisji zostanie ustalony przez strony.

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1939 r.

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Zarząd Okręgowy w Warszawie, ul. Warecka 9 m. 2:

(—) *Socha*
(—) *J. Olak*
(—) *J. Głowiński*
(—) *P. Wasilewski*
(—) *S. Wodzeński*
(—) *A. Nitka*
(—) *Z. Michalak*
(—) *Kurzela*
(—) *B. Wawrzyniak*

Zarząd Stowarzyszenia Zawodowego Przemysłowców Budowlanych Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, Widok 22:

(—) *St. Pronaszko*
(—) *T. Czosnowski*
(—) *inż. Marian Skąpski*
(—) *Bronisław Szybalski*
(—) *Stefan Martens*

Rejestruję. Warszawa, dn. 11.IV. 1939 r.

Nr rej. 148.

(—) *R. Gregołajtys*
Inspektor Pracy I Okręgu.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ.

ZAMÓWIENIA I WPŁATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA UL. DŁUGA 38/40.

Drukarnia Państwowa Nr 106994. 27.IV.1939. 800.

Prenumerata roczna 20 zł. **Cena niniejszego numeru 10 gr.**